

„Utolsó lehelletünkig küzdeni fogunk a demokratikus Magyarországért!”

**Kéthly Anna beszámolóbeszéde
a Munkásotthonban**

(A Délmagyarország munkatársától.) A Munkásotthon nagytermében szerdán este Kéthly Anna országgyűlési képviselő beszámolóbeszédet mondott. A képviselőt a termet zsufolásig megtöltő hallgatóság meleg szeretettel és óváciával fogadta.

Kéthly Anna beszédében először a Gömbös-kormány célkitűzéseit bírálta és többek között a következőket mondotta:

— Ma az a helyzet, hogy a Károlyi-kormány 13 hónapos uralma után *új stílus* vette át Magyarországon a dolgok intézését. Beszélni kell erről az új rendszerről, új stílusról azért, mert a levegőben csak úgy röpköd a »testvér«, a »testvériség« és ehhez a testvériséghez nagyon invitálnak bennünket. Ezekkel a sűrűn elhangzó invitálásokkal szemben nekünk állást kell foglalnunk és meg kell mondanunk a magunk meggyőződését és véleményét.

— A szavak után

cselekedetek szükségesek.

Az elmúlt évek alatt a munkásosztály megtanult óvatos lenni, megtanult a szavakból ítélni, a tényeket mérlegelni. És melyek most ezek a tények? Az új rendszer, az új stílus főbbra is

az egységes pártra támaszkodik, amely tizenhárom év alatt az országot mai helyzetébe juttatta.

— Ennek a pártnak a gazdálkodásáról mutatta ki legutóbb a legfelsőbb állami számvevőszék, hogy *nem számolt az ország teherbíró képességével, hogy felhatalmazás nélkül költött el százmilliókat.* Vajon lehet-e bízni az olyan rendszerben — folytatta Kéthly Anna —, amelynek legfőbb támaszai az új csillagok: a TESz, Szórtsey ur, Héjjas Iván. És ott van az egész 1919-es társaság, amelynek láttára kénytelenek vagyunk a legóvatosabban fogadni minden szót.

— Nem a személyek kicserélését követeljük a kormányzatban, hanem

teljes rendszerváltozást követelünk.

a sajtó szabadságát és idetartozik a rádiónak kérdése is, ami ott van mindenütt, de az ellenvélemény ki van küszöbölve belőle.

— *Elnyomott közvélemény, nyílt szavazás a ma kérdéselt meg nem oldhatja* — folytatta beszédét Kéthly. A ma tornyosuló feladatait csak

a szabadon választott parlamenti

vegezhetti, a teherbírók parlamentje. Anna részvételével megvizsgálni a közéletet, megszabadítani a magángazdaságot azokról a terhektől, amelyek megölik a munkaalkalmakat. Mert ma mit látunk? Az iparos, a kereskedő a hónap 30 napjából csak tízet dolgozik magának, a többi husz nap keresetét közterhekre fizeti el. A munkás is erre adózza keresetének nagyrésztét, meg a kartelhaszonra.

— Ennek a szabadon választott parlamentnek lesz bátorsága

megalkotni az új földreformot, leszállítani az adókat, igazságos adózási rendszert bevezetni, leépíteni a mamut-adminisztrációt, megszüntetni az álláshalmozást, megrendszabályozni a karteleket.

— Kétszázhatvan kartel »működik« az országban. Ebből eddig megszüntettek kettőt, de közben megalakult az öblösüveg készítő kartel. Ha ebben a tempóban haladnak, *tíz esztendő kell arra, hogy megszabaduljon az ország ettől a rákfenétől.* De akkor sem úgy, mint amikor a szeszkartel az árak leszállításáról tárgyalt akkor az árleszállítás ellen éppen a kartel vezetésében ülő földművelésügyi miniszter-

riumi megbízott mondott vétőt.

— Az új parlament piacot fog teremteni fölös termelvényeinknek békés megegyezéssel és baráti szerződésekkel, de nem úgy, mint most Olaszország, amely barátkozik velünk, de a buzát a szovjettől vásárolja.

— Nem adnak munkanélküli segélyt, mert az demoralizál? — mondotta tovább. Hát az *inségsegély, az inségmunka, az inségbed nem demoralizál?* Gömbös Gyula volt a legélesebb ellenzője már a Károlyi-kormányban is a munkanélküli segélynek és én azt kérdezem, hogy a külföldi munkanélküli más anyagból van gyurva? Azt nem demoralizálja a munkanélküli segély?

Hat hét óta ígérték a helyzet enyhülését, még sem történik semmi ebben az irányban.

Minden csak szó, következmények nélkül. Azután arról beszélt Kéthly Anna, hogy

Mérnökök, orvosok, tanárok, jogászok küzdelme napl egy pengős keresetért

A kétszeresen javadalmazott „szakaszpapancsnokok”, a város ingyenes alkalmazottai, a protekció és a szellemi inségmunkások száza

(A Délmagyarország munkatársától.) Szedő hatósága az idén bevonta gondoskodása körébe azokat is, akik érettségi bizonyítvánnyal, vagy valamilyen diplomával a tarso-lyukban növelik a munkanélküliek kétségbeesett táborát. A múlt télen csak a szakmunkások és a napszámok számára főztek leve-ebédeket a népkonyhán, azokat, akik külön-böző szellemi munkára készültek föl, de akik állásukból kiestek, vagy álláshoz egyáltalában nem jutottak, a hivatalos népjólét szemérmes szegényekként kezelte és különböző alapokból juttatott számukra gyorssegélyeket. Az idén ott állnak ők is a szürke sorban, a munkaközvetítő hivatal és a népkonyhák előtt várakozó sorokban, idegesen várják a lakásukban kémlelő népjólét nyomozók ténymegállapításait, mert ettől a nyomozói jelentéstől függ, hogy méltóknak találhatnák-e a szükségmunkára,

a napl egy pengős keresetért.

Mérnökök, orvosok, tanárok, jogászok állnak be a sorba és kétségbeesetten küzdenek azok-ért a harminc pengős inségállásokért, amelyeknek száma erősen korlátozott és így nem juthat belőle mindenkinek, akit a kényszerű-ség jelentkezésre parancsol.

Azok, akik elég szerencsések voltak és ráke-rültek az elfogadottak és a beosztottak listájá-ra, boldogan menekültek be a kijelölt hivata-lokba és kapaszkodtak meg az első íróasztal-lan, vagy rajztáblában. Nem törődnek a benn-levők, a szerzett jogok biztonságban élő bir-tokosainak gyanakvó pillantásaival, eltűnnek mindent a havi harminc pengőért.

Megdöbben az ember, ha véletlenül összetá-lálkozik egyikkel, vagy másikkal azok közül,

akik még nem jutottak be,

akik kifulladásra futnak az inségkenyér után.

A mérnöki hivatal egyik osztályvezetőjéhez kopogtat be egy jóarcu fiatalember. Szerényen bemutatkozik: építészmérnök. Lehet, hogy szem-élyazonossági igazolványát, a mérnöki diplo-mát ott hurcolja magával nyílt aktatáskájá-ban, de az is lehet, hogy a táskában, a diplo-ma mellett néhány áomtervet is őriz, diadal-ivek, mesepaloták tervét.

— Az iránt érdeklődöm tanácsos ur — mon-dja halkán —, hogy a mérnöki hivatalba beoszt-tott szellemi inségmunkások, a mérnökök nagy napi napszámot kapnak. Ugy hallottam, hogy a mérnökök magasabb díjazást élveznek,

**Köt-szövöttben előljár
A „Lampel és Hegyi” gyár.**

Gömbös 95 pontjában

minden megoldás a *nemzeti érdek* jelszava alatt huzódik végig. Ki állapítja meg, hogy *mi a nemzeti érdek?* Ilyesmit nem lehet hatalmi szóval, többségi szavazattal elintézni. A szociáldemokraták nemzetköziségére célozva, ki-jelentette Kéthly Anna, hogy az nem más, mint védekezés a nemzetközi támadások ellen, gát az áradás ellen, védekezés a háború ellen.

— Nem jóindulatra, nem vállveregetésre van szükségünk — fejezte be beszédét Kéthly —, hanem az *igazságra*. Nincs szükség olyan kéz-rogásra, amikor a másikkal fenyegetnek ben-nünket.

Utolsó lehelletünkig küzdeni fogunk a demokratikus Magyarországért, a föld-ért, a szabadságért, a munkáért, a kenyérért.

A nagy tapssal fogadott nagyhatású beszéd után László Dezső beszélt. Felhívta a munkás-ságot a pártszervezetek kiépítésének szükséges-ségére és általában a szervezkedés fontossá-gára.

az egy pengős napszám helyett kettőötvenet, esetleg háromötvenet is kaphatnak.

— Ezt nem tudom megmondani kolléga ur —, válaszolt bizonytalanul az osztályvezető tanácsos —, mi csak munkát adunk azoknak a mérnököknek, akiket ide oszt be hozzá a hatósági munkaközvetítő hivatal, a munkadi-jakat a népjólét ügyosztály állapítja meg.

— Ugy tudom — erőlködik amaz —, hogy itt is dolgozik két mérnök, aki kettőötvenet kap. Meg a vízműtelepen is két gépész-mérnök. Attól tartok, hogy a munkadíjak nagy-ságát szimpatia-alapon határozzák meg...

A tanácsos a szomszéd szobába küldi látoga-tóját, aki — úgy látszik —, még nem egészen barátkozott meg azzal a gondolattal, hogy dip-lo-mája havonta harminc pengő megkeresésé-re jogosítja fel, de erre is csak az öt teli inség-hónapon keresztül.

Mert

a protekció réme

mindenkit üldöz. Az egyik városi hivatalhoz tíz szellemi inségmunkást osztottak be. A hi-vatal vezetője átnézte a névsort, aztán kettőt kihuzott belőle és helyébe odairta két saját emberének a nevét, még pedig olyan neveket, amelyek nem szerepelnek a szellemi inség-munkások listáján. A munkaközvetítő hivatal ideiglenesen akceptálta a kívánságot, bevezé-nyelte a két kék plajbásszal felszabadított helyre az elnök ur két jelöltjét, de — így kö-zölték velünk —, azonnal el is rendelte a nyo-mozást. A két álláshoz juttatott lakására ki-mentek a nyomozók, megállapítják, hogy a protekció rászorultakat juttatott-e a harminc pengős álláshoz, vagy pedig olyanokat, akik

Széchenyi Mozi

Csütörtökön, november hó 24-én utoljára

Két szív, egy dobbanás.

Főszereplők:

**Lillian Harvey, Wolf Albach-
Retty és Otto Wallburg.**

Előadások vasárnapon 3, 5, 7, 9,
hétköznapon 5, 7, 9 órakor.